

20 HADİS

1. «الإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً: فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،»
«وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»

İmanın yetmiş küsur şubesi vardır. Bunların en üstünü "Lâ ilâhe illâllâh" sözüdür. En alt derecesi ise yoldaki eziyet veren şeyleri kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir şubesidir.”
(Müslim, İmân, 58)

2. آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِيَ خَانَ.
“Münafiğin alâmeti üçtür: Söz söylediği zaman yalan söyler, vaad ettiği vakit sözünde durmaz, kendisine bir şey emanet edildiği zaman hıyanet eder.”

(Buhari, Edeb, 69)

3. «اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ»

Yarım hurma ile dahi olsa kendinizi cehennem ateşinden koruyun. Bunu da bulamıyorsa, güzel bir söz söylesin.

(Müslim, Zekât, 68)

4. «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تُلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ»

Kardeşinle güler yüzle konuşman dâhil hiçbir iyiliği küçük görme.

(Buhari, Edebül Müfred, 403)

5. أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا حَتَّى تُفْهَمَ عَنْهُ، وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا

Peygamber (s.a.s.) konuştuğunda anlaşılınca kadar üç defa tekrar ederdi. Bir topluluğa gelince üç kere selam verirdi.

(Buhari, İlim, 30)

6. إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ، وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ، مِثْلَةُ مَنْ فَفَهَهُ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ « وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ

Kişinin namazının uzun, hutbesinin kısa olması dini anladığının alametidir. (O zaman) namazları uzatın hutbeleri kısaltın.

(Müslim, Cuma, 47)

7. وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مُسْتَجْمِعًا قَطُّ ضَاحِكًا حَتَّى تُرَى مِنْهُ لَهَوَاتُهُ، إِنَّمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ

"Rasûlüllâh (s.a.s.), küçük dili gözükecek şekilde, kendinden geçercesine güldüklerini hiç görmedim. Onun gülüşü tebessüm şeklindeydi"

(Buhari, Edeb, 68)

8. عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ، إِذَا رَأَى مَا يُحِبُّ قَالَ: “الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ.” وَإِذَا رَأَى مَا يَكْرَهُ قَالَ: “الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

“Allah Rasûlü (s.a.s.), hoşuna giden bir şey
gördüğünde, *"Hamdolsun Allah"a ki yararlı şeyler O'nun
nimetiyle tamamlanır."* der; hoşuna gitmeyen bir şey
gördüğündeysen, *"Her hâlükârda Allah'a
hamdolsun."* derdi.”

(İbn Mâce, Edeb, 55)

9. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: ”إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ
الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا.

*Allah Teâlâ, kulunun bir şey yedikten sonra
hamdetmesinden veya bir şey içtikten sonra
hamdetmesinden hoşnut olur.”*

(Müslim, Zikir, 89)

10. لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يُذِلَّ نَفْسَهُ. ” قَالُوا: وَكَيْفَ يُذِلُّ نَفْسَهُ؟ قَالَ: ”
”يَتَعَرَّضُ مِنَ الْبَلَاءِ لِمَا لَا يُطِيقُهُ

“Mümin kişiye nefsinin küçük düşürmesi
yaraşmaz.” buyurdu. Bunun üzerine, “Kişinin nefsinin
küçük düşürmesi nasıl olur?” diye sordular. Rasûlüllâh
(sav) şöyle buyurdu: “Gücünün yetmediği işlere kalkıştığı
için birçok belaya duçar olur.”

(İbn Mâce, Fiten, 21)

11. لَا يُلْدَعُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاجِدٍ مَرَّتَيْنِ
“Mümin, bir delikten iki kere sokulmaz.”
(Buhârî, Edeb, 83)
12. «لَا حَلِيمَ إِلَّا ذُو عُنْرَةٍ، وَلَا حَكِيمَ إِلَّا ذُو تَجْرِبَةٍ»
“Tökezlemeyen, halîm (akıllı) olmaz, tecrübe edinmeyen hakîm olmaz.”
(Tirmizî, Birr, 86)
13. «لَتُؤَدَّنَ الْحُقُوقَ إِلَى أَهْلِهَا حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ»
“Kıyamet gününde tüm haklar sahiplerine kesinlikle verilecektir. Hatta boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan hakkı alınır.”
(Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 2)
14. «الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ»
«هُوَ آهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ»
“Akıllı kişi kendisini hesaba çeken ve ölümden sonrası için çalışandır. Âciz kişi ise arzularına uyup bir de Allah'tan (bağışlanma) umandır.”
(Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 25)

15. مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ، وَتَرَاحِمِهِمْ، وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى

“Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer.”

(Müslim, Birr, 66)

16. مَنْ أَعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ، فَلْيَجْزِ بِهِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ، فَلْيُثْنِ بِهِ، فَمَنْ أَتَى بِهِ "فَقَدْ شَكَرَهُ، وَمَنْ كَتَمَهُ، فَقَدْ كَفَرَهُ"

“Kime bir nimet verilir ve o da o nimeti dile getirirse, onun şükrünü yerine getirmiş olur. Eğer onu gizlerse, nimete nankörlük etmiş olur.”

(Ebû Dâvûd, Edeb 11)

17. لَا تَيْأَسَا مِنَ الرِّزْقِ مَا تَهَزَّزَتْ رُؤُوسُكُمْ

“Başlarınız hareket ettiği (yaşadığınız) sürece rızık konusunda ümitsizliğe düşmeyin

(İbn Mâce, Zühd, 14)

18. ...مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ”

“Kesinlikle hiç kimse kendi el emeğinden daha hayırlı bir yemek yememiştir...”

(Buhari, Buyu, 15)

19. انظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ. فَهُوَ “
”أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ

“Sizden aşağıda olanlara bakın; yukarıda olanlara bakmayın. Bu, Allah"ın (size verdiği) nimetleri küçümsememeniz bakımından daha uygun olur.”

(Müslim, Zühd, 9)

20. لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٍ: يَعُودُهُ إِذَا مَرَضَ، وَيَشْهَدُهُ إِذَا مَاتَ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيُنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهِدَ.”

“Müminin mümin üzerinde altı hakkı vardır:

Hastalandığında onu ziyaret eder, öldüğünde cenazesinde bulunur, kendisini davet ettiğinde davetine icabet eder, onunla karşılaştığında selâm verir, aksırdığında ona hayır duada bulunur, yanında ve gıyabında onun için samimi davranır.”

(Tirmizî, Edeb, 1)